

Αριθμός Απόφασης: 81 /2013

Εκούσια Δικαιοδοσία

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΔΡΑΜΑΣ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από την Ειρηνοδίκη, Ζωή Νικολέρη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 31 Μαΐου 2013, με τη σύμπραξη της Γραμματέως Αγγελικής Τυχόλα, για να δικάσει την υπόθεση:

ΤΟΥ ΑΙΤΟΥΝΤΟΣ:

του Ι, κατοίκου Δράμας (), ο οποίος παρέστη στο Δικαστήριο διά του πληρεξουσίου δικηγόρου του Δημητρίου Λυρίτση (ΔΣ Αθηνών).

ΤΩΝ ΜΕΤΕΧΟΥΣΩΝ ΣΤΗ ΔΙΚΗ ΠΙΣΤΩΤΡΙΩΝ:

1) της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία « , ΑΕ», που έχει έδρα στην Αθήνα κι εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παρέστη διά του πληρεξουσίου δικηγόρου της 2), της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «Τράπεζα

» και το διακριτικό τίτλο « », που έχει έδρα στην Αθήνα (κι' εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παρέστη στο Δικαστήριο διά της πληρεξουσίας δικηγόρου της και 3) της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία « ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΕ», που έχει έδρα στην Αθήνα (, κι εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παρέστη, διά της πληρεξουσίας δικηγόρου της

Ο αιτών κατέθεσε στο παρόν Δικαστήριο την από 15.6.2012 (με αρ. έκθ. κατάθ. ...) αίτηση ρύθμισης οφειλών υπερχρεωμένου φυσικού προσώπου, για τη συζήτηση της οποίας ορίσθηκε δικάσιμος αυτή που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο της εκούσιας δικαιοδοσίας, ο πληρεξούσιος δικηγόρος του αιτούντος ανέπτυξε και προφορικά την αίτηση, προσκόμισε έγγραφα και ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στο έγγραφο σημείωμα προτάσεων που κατέθεσε.

Οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των μετεχουσών πιστωτριών, οι οποίες κατέστησαν διάδικοι μετά νόμιμη κλήτευσή τους (άρθρα 5 ν. 3869/2010 και 748 § 2 του ΚΠολΔ), ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους και

ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα έγγραφα σημειώματα προτάσεων που κατέθεσαν.

Ακολούθησε η συζήτηση, όπως σημειώνεται στα πρακτικά.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ – ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 1 και 4 §1 του ν. 3869/2010, σαφώς προκύπτει ότι για το ορισμένο της αίτησης ρύθμισης οφειλών υπερχρεωμένου φυσικού προσώπου ο αιτών – οφειλέτης πρέπει να εκθέτει σ' αυτή ότι ο είναι φυσικό πρόσωπο στερούμενο πτωχευτικής ικανότητας, ότι έχει ληξιπρόθεσμα χρέη προς τρίτους τα οποία υπάγονται στις ρυθμίσεις του νόμου, ότι περιήλθε σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρεών του χωρίς δόλο, ότι απέτυχε η προσπάθεια εξωδικαστικού συμβιβασμού με τους πιστωτές του, να εκθέτει επίσης ποιοι είναι οι πιστωτές του με πλήρη στοιχεία, ποιες είναι οι απαιτήσεις τους κατά κεφάλαιο τόκους και έξοδα, να περιγράφει την οικογενειακή του κατάσταση (έγγαμος, άγαμος, διαζευγμένος, αν έχει προστατευόμενα μέλη τα οποία υποχρεούται εκ του νόμου να διατρέφει), τα από οποιαδήποτε πηγή εισοδήματα του ίδιου και της συζύγου του, κατά τον κρίσιμο χρόνο υποβολής της αίτησης, καθόσον το ύψος αυτών μπορεί να μεταβληθεί είτε κατά το χρόνο συζήτησης αυτής, οπότε η ρύθμιση θα γίνει με βάση τα εισοδήματα που θα προκύψουν από τις αποδείξεις, είτε μετά την έκδοση απόφασης, οπότε αν ο αιτών οφειλέτης δεν δηλώσει τη μεταβολή αυτή, όπως υποχρεούται, κινδυνεύει να εκπέσει της ρύθμισης, εφόσον αποδειχθεί βάσιμη τυχούσα αίτηση έκπτωσης εκ μέρους οποιασδήποτε των μετεχουσών στη δίκη πιστωτριών, τα περιουσιακά του στοιχεία (κρίσιμα εφόσον του αποφέρουν εισοδήματα αλλά, και, σε αρνητική περίπτωση, για τη διερεύνηση δυνατότητας εκποίησης τους), μη υποχρεούμενος περαιτέρω να περιγράψει τα περιουσιακά στοιχεία της συζύγου του, τα οποία αποτελούν ξένη περιουσία και δεν είναι υπέγγυα στους πιστωτές του. Τέλος θα πρέπει να περιλάβει στην αίτησή του σαφές και ορισμένο σχέδιο διευθέτησης των οφειλών του, περιέχον ρυθμίσεις για όλους τους πιστωτές και τις απαιτήσεις τους, αίτημα δικαστικής ρύθμισης των οφειλών του, επί αποτυχίας δικαστικού συμβιβασμού και διάσωσης (εξαίρεσης από την εκποίηση) της κύριας κατοικίας

του. Πλέον των ανωτέρω ουδέν έτερο στοιχείο απαιτείται για την πληρότητα της αίτησης και ιδίως δεν απαιτείται η αναφορά των εισοδημάτων του αιτούντος οφειλέτη κατά το χρόνο ανάληψης των εισαγόμενων προς ρύθμιση χρεών του, τα οποία άλλωστε έκαστος οφειλέτης καθιστά γνωστά στους πιστωτές του, προσκομίζοντας δημόσια έγγραφα προς απόδειξή τους, κατά το χρόνο σύναψης των σχετικών δανειακών συμβάσεων, οπότε είναι προαπαιτούμενος ο έλεγχος της πιστοληπτικής του ικανότητας, ιδίως εφόσον κατά κύριο λόγο οι εν λόγω πιστωτές είναι χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, δεν απαιτείται η αναφορά των βιοτικών αναγκών του οφειλέτη (ιδίως στην περίπτωση που δεν συντρέχουν λόγοι αυξημένων εξόδων διαβίωσης εξαιτίας ασθενειών και εξαιτίας αυτών ιατρικών δαπανών που δεν καλύπτονται από ασφαλιστικούς οργανισμούς) αφού από την περιγραφή της οικογενειακής του κατάστασης δύναται να εκτιμηθεί το ύψος αυτών. Περαιτέρω δεν απαιτείται η παράθεση περιστατικών εξαιτίας των οποίων ο οφειλέτης περιήλθε σε μόνιμη αδυναμία εξόφλησης των ληξιπρόθεσμων οφειλών του, καθόσον αρκεί η αναφορά ότι περιήλθε σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής χωρίς δόλο. Η συνδρομή η μη των ως άνω (μόνιμης αδυναμίας και έλλειψη δόλου) είναι ζήτημα απόδειξης, του μεν οφειλέτη φέροντος το σχετικό βάρος, οσάκις παραστεί ανάγκη προς τούτο, ήτοι, επί σχετικής αμφισβήτησης από οποιονδήποτε, μετέχοντα στη διαδικασία της ρύθμισης, πιστωτή, να αποδείξει ότι κατά τον κρίσιμο χρόνο η σχέση της ρευστότητάς του προς τις ληξιπρόθεσμες οφειλές του, είναι αρνητική, με την έννοια ότι η ρευστότητά του δεν του επιτρέπει να ανταποκριθεί στον κύριο όγκο των οφειλών του [βλ. αναλυτικά Κλ. Ρούσσος, Υπερχρεωμένα φυσικά πρόσωπα – Δομή και λειτουργίας Ν. 3869/2010 Νομική Βιβλιοθήκη υπό ΙΙ 2 β' περί της απαιτούμενης σχέσεως οφειλών και ρευστότητας και ΕιρΑθ 68/2011 Τ.Ν.Π. Νόμος)] του δε οιοιδήποτε των πιστωτών του, να επικαλεστεί και να αποδείξει κατ' ένσταση την ύπαρξη περιστατικών που καθιστούν δόλια την περιέλευση του οφειλέτη σε μόνιμη αδυναμία.

Με την ένδικη αίτηση, ακριβές αντίγραφο της οποίας, με τα ενσωματωμένα σ' αυτή έγγραφα, ήτοι: α) κατάσταση της υπάρχουσας περιουσίας και των εισοδημάτων του ίδιου και της συζύγου του και β) σχέδιο διευθέτησης των οφειλών του (μηδενικές καταβολές επί τετραετία), με ορισμό δικασίμου, με κλήση προς συζήτηση για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο και πρόσκληση να υποβάλουν στη γραμματεία του δικαστηρίου εγγράφως τις παρατηρήσεις τους και να δηλώσουν αν συμφωνούν με το προτεινόμενο σχέδιο διευθέτησης των οφειλών μέσα σε αποκλειστική προθεσμία δύο μηνών από την υποβολή της αίτησης, επέδωσε ο αιτών νόμιμα και εμπρόθεσμα σε κάθε μια από τις πιστώτριες του κατ' άρθρο 5§1 Ν. 3869/2010 και 748 § 3 του ΚΠολΔ (βλ. με αρ.

και Ι εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο), ο αιτών, κάτοικος Δράμας, επικαλούμενος αποτυχία του επιχειρηθέντος εξωδικαστικά συμβιβασμού, έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και χωρίς δόλο περιέλευσή του σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του προς τις μετέχουσες στη δίκη πιστώτριες του, από δάνεια έπαι ελήφθησαν σε χρόνο προγενέστερο του έτους της υποβολής αυτής, ζητά, σύμφωνα με το σχέδιο διευθέτησης που υποβάλλει (μηδενικές καταβολές) και αφού ληφθούν υπόψη η οικογενειακή του κατάσταση, η κατάσταση της περιουσίας του και τα εισοδήματα του ίδιου και της συζύγου του, που εκθέτει αναλυτικά, την αποδοχή του σχεδίου διευθέτησης των οφειλών του και τη δικαστική του επικύρωση και, αν δεν επιτευχθεί συμβιβασμός, τη δικαστική ρύθμιση της αποπληρωμής των χρεών του και την απαλλαγή του τα χρέη του.

Με το περιεχόμενο και τα αιτήματα αυτά, η ένδικη αίτηση, εισάγεται αρμόδια καθύλη και κατά τόπο στο παρόν Δικαστήριο, της περιφέρειας της κατοικίας του αιτούντος, για να δικαστεί κατά την προκείμενη εκούσια δικαιοδοσία (άρθρ. 3 του Ν. 3869/2010, 739 επ. του ΚΠολΔ). Το παραδεκτό της αίτησης προκύπτει από την ύπαρξη στο φάκελο της υπόθεσης όλων των προβλεπομένων από τις διατάξεις του ν. 3869/2010 όπως ισχύει, ήτοι: 1) τη με αρ. πρωτ. 2013 βεβαίωση της Γραμματείας Ειρηνοδικείου Αθηνών και τη με αρ. πρωτ. 2013 βεβαίωση της Γραμματείας του Δικαστηρίου αυτού ότι, όπως προκύπτει από την αυτεπάγγελτη έρευνα του Δικαστηρίου στα τηρούμενα αρχεία (άρθρο 13 § 2 του Ν. 3869/2010 και με αρ.

125679/28.12.2010 ΦΕΚ Β' 2096/ 31.12.2010 απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων) δεν εκκρεμεί άλλη αίτηση του αιτούντος, για ρύθμιση των οφειλών του, στο παρόν Δικαστήριο ή σε άλλο Ειρηνοδικείο της χώρας, ενώ δεν έχει εκδοθεί απόφαση για ρύθμιση των οφειλών του ή απορριπτική προγενέστερης αίτησής του για ουσιαστικούς λόγους, 2) Την εμπρόθεσμα (εντός της νόμιμης μηνιαίας προθεσμίας) κατατεθείσα στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου, την 12, από 15.6.2012 βεβαίωση του δικηγόρου στο Πρωτοδικείο Αθηνών Δημητρίου Λυρίτση, έχοντος τη σχετική εξουσία από το νόμο, στην οποία διαπιστώνεται η αποτυχία της προσπάθειας εξωδικαστικού συμβιβασμού την 15.6.2012, ήτοι εντός του προηγθέντος της κατάθεσης της αίτησης εξαμήνου (άρθρα 2§§1,2 και 5§2 του ν. 3869/2010 και με αριθμ. Ζ1-1398/20.12.2010 Κ.Υ.Α. Εργασίας & Κοινωνικής Ασφάλισης - Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων/Φ.Ε.Κ. Β' 1/03.01.2011) 3) Τις συγκατατεθείσες με την κρινόμενη αίτηση στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου, (άρθρο 2§§1,2 του ν. 3869/2010 και με αριθμ. Ζ1-1398/20.12.2010 Κ.Υ.Α. Εργασίας & Κοινωνικής Ασφάλισης - Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων/Φ.Ε.Κ. Β' 1/03.01. 2011): α) κατάσταση της περιουσίας του οφειλέτη και των κάθε φύσης εισοδημάτων του ίδιου και της συζύγου του, β) κατάσταση των πιστωτών του και των απαιτήσεων τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα, και γ) σχέδιο διευθέτησης οφειλών, με πρόταση μηδενικών καταβολών και 4) Την εμπρόθεσμα, ήτοι την 25.7.2012 (εντός της μηνιαίας προθεσμίας του άρθρου 5§2 του ν. 3869/2010 και σε έντυπο της με αρ. Ζ1-1398/20.12.2010 Κ.Υ.Α. Εργασίας & Κοινωνικής Ασφάλισης - Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων/Φ.Ε.Κ. Β' 1/03.01.2011), κατατεθείσα, υπεύθυνη δήλωση του αιτούντος οφειλέτη για την ορθότητα και πληρότητα των παραπάνω καταστάσεων και για τις μεταβιβάσεις εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων, στις οποίες προέβη την τελευταία τριετία. 5) Τα εμπροθέσμως, ήτοι την 25.7.2012 (εντός της αυτής ως άνω μηνιαίας προθεσμίας του άρθρου 5§2 του Ν. 3869/2010), κατατεθέντα έγγραφα που έχει ο αιτών στη διάθεσή του σχετικά με την περιουσία του, τα κάθε φύσης εισοδήματά του, τους πιστωτές και τις απαιτήσεις τους. Η αίτηση

παρίσταται επαρκώς ορισμένη, περιέχουσα τα κατ' άρθρα 118 και 216 § 1 σε συνδυασμό με 741 του ΚΠολΔ και 4 §1 του Ν. 3869/ 2010 στοιχεία, απορριπτομένων όλων των περί του αντιθέτου ισχυρισμών των μετεχουσών στη δίκη πιστωτριών, ότι δηλαδή παραλείπεται η αναφορά του τρόπου με τον οποίο περιήλθε ο αιτών σε μόνιμη αδυναμία εξυπηρέτησης των χρεών του, παραλείπεται η αναφορά των εισοδημάτων του κατά το χρόνο ανάληψης των δανείων, καθόσον ο νόμος με μόνο τελικό στόχο τη ρύθμιση των χρεών του οφειλέτη δεν ορίζει άλλο ουσιαστικό περιεχόμενο της αίτησης πλην του περιγραφόμενου στην προηγηθείσα νομική σκέψη. Θα πρέπει να σημειωθεί, ειδικά ως προς τον ισχυρισμό όλων των πιστωτριών ότι δεν αναφέρεται ο χρόνος ανάληψης των προς ρύθμιση εισαγόμενων οφειλών, ότι για το ορισμένο της αίτησης αρκεί η αναφορά ότι τα δάνεια ελήφθησαν σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της αίτησης, χωρίς να απαιτείται ο προσδιορισμός του χρόνου σύναψης των εν λόγω δανειακών συμβάσεων, που ασφαλώς μπορεί να προκύψει από τις αποδείξεις. Τέλος αναφορικά με τον ισχυρισμό της πρώτης μετέχουσας πιστώτριας ότι δεν περιλαμβάνεται στην αίτηση σχέδιο διευθέτησης οφειλών, λεκτέα είναι τα ακόλουθα: ναι μεν είναι απαραίτητο για το ορισμένο της αίτησης να αναφέρεται σχέδιο διευθέτησης οφειλών, όμως στο νόμο 3869/2010 δεν προσδιορίζεται το περιεχόμενο του σχεδίου διευθέτησης των οφειλών του αιτούντος, ούτε περιέχεται πρόβλεψη για την ικανοποίηση των πιστωτών κατ' ελάχιστο ποσοστό. Αντιθέτως, όπως προκύπτει και από την εισηγητική έκθεση του Ν. 3869/2010 ο οφειλέτης δύναται τόσο κατά το στάδιο του εξωδικαστικού συμβιβασμού όσο και στην αίτηση περί δικαστικής ρύθμισης των χρεών να προτείνει ακόμη κι ένα μηδενικό πλάνο, όσον αφορά την ικανοποίηση μέρους ή του συνόλου των πιστωτών. Έτσι για το ορισμένο της αίτησης αρκεί ακόμη και η αναφορά του οφειλέτη στην αδυναμία καταβολής οποιουδήποτε ποσού, ιδίως μάλιστα εφόσον δύναται να αξιώσει ακόμη και μηδενικές καταβολές. Εξάλλου, το σχέδιο αυτό δεν είναι δεσμευτικό για το δικαστήριο, υπό την έννοια ότι αν κριθεί μη εύλογο, ο ίδιος ο δικαστής επεμβαίνει και διαμορφώνει το τελικό πλάνο πληρωμών προς τους πιστωτές αποκλίνοντας από όσα ζητά ο οφειλέτης, ακόμη μάλιστα και αν αυτός έχει προτείνει μηδενικές καταβολές (βλ. Κρητικός, ρύθμιση ν.3869/ 2010 σελ.64 και Ε. Κιουπτσίδου Αρμεν 64-Ανάτυπο σελ. 1477, ΕιρΑλμωπ 60/2012, ΕιρηνΘεσ/νικης 5105/2011, ΕιρηνΑθ

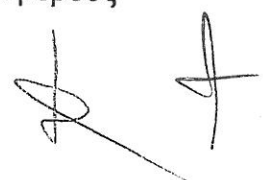
15/2011 και ΕιρηνΧαν 309/ 2011, α' δημοσίευση ΤΝΠ Νόμος, Ι. Βενιέρη Εφαρμογή του Ν. 3869/2010 για τα υπερχρεωμένα Φυσικά Πρόσωπα σελ. 110 -111, 133-138 και εκεί παραπομπές σε νομολογία).

Οι πιστώτριες, αφού έλαβαν γνώση των εγγράφων του τηρουμένου στη Γραμματεία του παρόντος οικείου φακέλου, κατέθεσαν, εμπρόθεσμα (εντός της δέμηνης προθεσμίας), όλες την 28.8.2012 έγγραφες παρατηρήσεις (άρθρα 4 §5 και 5 του Ν. 3869/2010), απαντώντας αρνητικά επί του συγκατατεθειμένου σχεδίου διευθέτησης οφειλών. Ενόψει των ανωτέρω, δεν επήλθε δικαστικός συμβιβασμός (κατ' άρθρο 7§§ 3 και 4 του ν. 3869/2010, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του με το άρθρο 85 §3 του ν. 3996/2011).

Επομένως, η κρινόμενη αίτηση εφόσον, κατά τα εκτιθέμενα σ' αυτήν, πρόκειται για φυσικό πρόσωπο, στερούμενο πτωχευτικής ικανότητας, τα χρέη του δεν περιλαμβάνονται στα εξαιρούμενα της ρύθμισης και έχει ήδη περιέλθει σε κατάσταση μόνιμης αδυναμίας πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρεών του, είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 3, 4 και 8 Ν. 3869/2010 πλην του αιτήματος να απαλλαγεί ο αιτών από το υπόλοιπο των οφειλών του, το οποίο θα πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο, διότι ασκείται πρόωρα και χωρίς να πληρούνται οι προς τούτο προϋποθέσεις. Ειδικότερα κατά το άρθρο 11 § 1 του Ν.3869/2010, το αίτημα απαλλαγής από κάθε υπόλοιπο οφειλής αποτελεί αντικείμενο μεταγενέστερης αιτήσεως του οφειλέτη-αιτούντος, η οποία υποβάλλεται στο Δικαστήριο μετά την κανονική εκτέλεση από αυτόν όλων των υποχρεώσεων που επιβάλλονται με την απόφαση που εκδίδεται επί της αιτήσεως του άρθρου.4 § 1 του Ν.3869/2010. Η αίτηση για απαλλαγή από υπόλοιπα χρεών κοινοποιείται στους πιστωτές, (άρθ. 11 § 1 του Ν.3869/2010) και επ' αυτής το Δικαστήριο εκδίδει απόφαση, με την οποία πιστοποιεί την απαλλαγή του οφειλέτη από το υπόλοιπο των οφειλών. Άλλωστε εν προκειμένω δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθ. 69 του ΚΠολΔ ώστε να θεωρηθεί ότι η πρόωρη δικαστική προστασία ζητείται επιτρεπώς. Πρέπει επομένως να ερευνηθεί περαιτέρω, ως προς το εάν συντρέχουν οι προϋποθέσεις υπαγωγής του αιτούντος στη ρύθμιση του νόμου.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Ι. Την αίτηση του άρθρου 4§1 του ν. 3869/2010 για τη ρύθμιση των οφειλών τους και απαλλαγή, δικαιούνται να υποβάλουν στον αρμόδιο δικαστήριο φυσικά πρόσωπα που δεν έχουν πτωχευτική ικανότητα και έχουν περιέλθει σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών τους, χωρίς δόλο (άρθρο 1§1). Κατά τη γραμματική ερμηνεία της διάταξης, η αδυναμία εξόφλησης, συνεπώς και η έλλειψη δόλου σε τέτοια περιέλευση αδυναμίας, αναφέρεται στο μετά την ανάληψη του χρέους χρόνο, ώστε να αποκλείεται από την υπαγωγή του στο νόμο -στην οποία υπαγωγή ίσως και ν' απέβλεψε περιερχόμενος σε υπερημερία- όποιος καθιστά οφειλές του ληξιπρόθεσμες, παρότι έχει τη δυνατότητα εξυπηρέτησης των περιοδικών καταβολών. Εξάλλου δόλια περιέλευση σε αδυναμία πληρωμών μπορεί να προκύπτει όταν ο οφειλέτης δεν φροντίζει για τη διατήρηση του ενεργητικού του ή τη σωστή διαχείρισή του προκειμένου επαρκώς να εξυπηρετήσει τα χρέη του, όταν αποκρύπτοντας εισοδήματα, δεν ικανοποιεί τις υποχρεώσεις του και αφήνει αυτές να καταστούν μη αντιμετωπίσιμες, όταν προβαίνει σε καταδολιευτικές μεταβιβάσεις περιουσιακών του στοιχείων είτε σε ευτελείς τιμές, είτε με δωρεές είτε με γονικές παροχές καθώς και όταν κατασπαταλά τα εισοδήματά του σε τυχερά παίγνια, σε χαρτοπαιξία. Κατ' ορθή τελεολογική ερμηνεία, όμως, ο δόλος δεν αποκλείεται να προϋπάρχει της ανάληψης της σχετικής υποχρέωσης, αφού κάποιος μπορεί να δημιουργήσει υπέρογκες οφειλές με συνεχή δανεισμό, παρότι γνωρίζει ότι θα βρίσκεται σε αδυναμία εξόφλησής τους κι επομένως νομίμως προβάλλεται αντίστοιχη ένσταση από οποιοδήποτε πιστωτή, που βαρύνεται και με την απόδειξή της (βλ. Δημήτρη Μακρή, Κατ' άρθρο ερμηνεία του Ν. 3869/ 2010 σελ. 36, 37 αντίθετ. Αθ. Κρητικός, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων και άλλες διατάξεις, έκδοση 2010, άρθρο 1 του ν. 3869/2010, §14, σ. 44, κατά τον οποίο, η ύπαρξη του δόλου ερευνάται κατά το μετά την ανάληψη του χρέους διάστημα). Στη δόλια ανάληψη επισφαλούς υποχρέωσης εμπεριέχεται λογικά η πρόγνωση, εκ μέρους του οφειλέτη, της ανεπάρκειας των εισοδημάτων του προς εξόφληση των αναλαμβανομένων χρεών με ταυτόχρονη αδυναμία (εκ των πραγμάτων ή λόγω αντισυμβατικής συμπεριφοράς του οφειλέτη) αντίστοιχης γνώσης της επισφάλειας εκ μέρους

των πιστωτών και τα στοιχεία αυτά απαιτούνται, με παράθεση αντίστοιχων πραγματικών περιστατικών, για το ορισμένο της προβολής σχετικής ένστασης δόλου, όπως θα πρέπει να εξειδικεύονται τα στοιχεία επικαλούμενου δόλου περιέλευσης σε αδυναμία εξόφλησης και για το στάδιο μετά την ανάληψη του χρέους (κατά το συνδυασμό των άρθρων 741 και 262§1 του Κ.Πολ.Δ.). Εξάλλου, επειδή δυσχερώς νοείται δολιότητα του οφειλέτη από μόνη την ανάληψη επισφαλούς δανειακής υποχρεώσεως προς πιστωτικά ιδρύματα, δεδομένου ότι τα τελευταία, κατά το χρόνο υποβολής της σχετικής αίτησης και πριν την αποδοχή της, στην οποία (αποδοχή) δεν μπορούν να υποχρεωθούν από τον αιτούμενο το δάνειο, έχουν τη δυνατότητα εκτός από την έρευνα των οικονομικών δυνατοτήτων του (μέσω εκκαθαριστικού σημειώματος ή βεβαίωση αποδοχών) να διαπιστώσουν και τις λοιπές δανειακές υποχρεώσεις του (σε άλλα πιστωτικά ιδρύματα) ή την εν γένει οικονομική του συμπεριφορά μέσω του συστήματος «Τειρεσίας» (σύστημα οικονομικής συμπεριφοράς και σύστημα συγκέντρωσης κινδύνων), απαιτείται, επιπλέον, ο δανειολήπτης να πέτυχε τη σύναψη δανειακής σύμβασης παραπλανώντας τους υπαλλήλους της τράπεζας, προσκομίζοντας πλαστά στοιχεία ή αποκρύπτοντας υποχρεώσεις του, που για οποιονδήποτε λόγο δεν έχουν καταχωρηθεί στις βάσεις δεδομένων που αξιοποιούν οι τράπεζες για την οικονομική συμπεριφορά των υποψηφίων πελατών τους, περιστατικά που βαρύνεται να επικαλεσθεί και αποδείξει το ενιστάμενο σχετικώς πιστωτικό ίδρυμα (βλ. και ΕιρΧαν 309/2011 Τ.Ν.Π. Νόμος, ΕιρηνΚομοτ 1/2012 αδημοσ.)

Όλες οι μετέχουσες και παριστάμενες στη δίκη πιστώτριες, αρνούνται την αίτηση και ζητούν να απορριφθεί. Περαιτέρω όλες ισχυρίζονται ότι ο αιτών δολίως περιήλθε σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής, λαμβάνοντας δάνεια, δυσανάλογα προς τις οικονομικές του δυνατότητες ενώ την τελευταία τριετία πριν την υποβολή της αίτησης προέβη σε μεταβίβαση προς τη σύζυγό του λόγω δωρεάς, ακινήτου του, το οποίο θα αποτελούσε ρευστοποιήσιμο περιουσιακό στοιχείο. Με τους εν λόγω ισχυρισμούς εγείρεται η εκ του άρθρου 1 του Ν. 3869/2010 ένσταση δόλιας περιέλευσης του αιτούντος σε

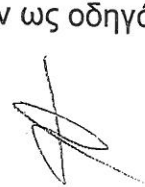
αδυναμία πληρωμής, η οποία όμως αναφορικά με το δόλο του οφειλέτη κατά το χρόνο σύναψης των επίμαχων δανειακών συμβάσεων ελέγχεται ως αόριστη και ως εκ τούτου είναι απορριπτέα διότι, οι ενιστάμενες δεν παραθέτουν επιπροσθέτως, όπως όφειλαν σύμφωνα και με όσα στην ως άνω μείζονα σκέψη εκτίθενται, περιστατικά που να συνιστούν πρόκληση, εκ μέρους του οφειλέτη, κατά το χρόνο ανάληψης των οφειλών, παραπλάνησης των πιστωτριών του ως προς την οικονομική του κατάσταση και συμπεριφορά. Είναι δε νόμιμη και πρέπει να ερευνηθεί ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα ως προς τον αναφερόμενο δόλο του αιτούντος - οφειλέτη κατά το μετά την ανάληψη των χρεών του χρόνο. Τέλος, η δεύτερη και η τρίτη ισχυρίζονται ότι ο αιτών ασκεί το δικαίωμά του καταχρηστικά, διότι με την ένδικη αίτηση διώκει, όχι την εκ του ν. 3869/2010 ρύθμιση των χρεών του αλλά στην ουσία την διαγραφή των προς αυτών οφειλών του. Με τον ισχυρισμό αυτό οι ως άνω πιστώτριες επιχειρούν να εγείρουν την εκ του άρθρου 281 ΑΚ ένσταση, η οποία όμως είναι μη νόμιμη και ως εκ τούτου απορριπτέα, καθόσον η δικαστική ρύθμιση των χρεών του αιτούντος στα πλαίσια του Ν. 3869/2010, συνιστά μεν επέμβαση στις απαιτήσεις τους, όπως και στις απαιτήσεις των άλλων πιστωτριών και πιθανόν να επάγεται επαχθείς γι αυτές και τις λοιπές πιστώτριες συνέπειες, όμως οι εν λόγω απαιτήσεις τους έχουν διαμορφωθεί, λόγω του ύψους των επιτοκίων που ισχύουν στο χώρο της καταναλωτικής πίστης, σε δυσανάλογα υψηλά εν σχέσει με το ύψος των δανείων ποσά, με συνέπεια την υπερχρέωση του αιτούντος, η οποία καθιστά αναγκαία τη μείωση των χρεών του σε τέτοιο ύψος, ώστε να εξασφαλιστεί σ' αυτόν ένα ελάχιστο επίπεδο διαβίωσης και η δυνατότητα επανένταξής του στην οικονομική και κοινωνική δραστηριότητα, η οποία αποτελεί το σκοπό του νόμου και εξυπηρετεί το γενικότερο συμφέρον, το οποίο υπερτερεί αυτού των πιστωτριών τραπεζών (βλ. σχετ. και ΕιρΠατρ 2/2012 ΤΝΠ Νόμος).

Από την εκτίμηση των ενόρκων καταθέσεων των μαρτύρων απόδειξης και ανταπόδειξης που περιέχεται στα ταυτάριθμα της παρούσας πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης (η δεύτερη και τρίτη από τις μετέχουσες πιστώτριες δεν πρότειναν την εξέταση μαρτύρων) και τα έγγραφα που προσκομίζουν οι διάδικοι, αποδείχτηκε ότι: Ο αιτών, ηλικίας 62 ετών, τυγχάνει έγγαμος με την

και είναι πατέρας τεσσάρων ενηλίκων τέκνων, ενός υιού του , έγγαμου και εργαζόμενου (, και τριών θυγατέρων, της , της , και της όλων άνεργων, εκ των οποίων η είναι έγγαμη, η δε και η γαμες και διαμένουσες με τους γονείς τους, μη θεωρούμενων ως εκ τούτων των τέκνων του, προστατευόμενων μελών της οικογένειάς του, υπό την έννοια ότι δεν έχει υποχρέωση εκ του νόμου να τα διατρέφει. Ο αιτών ήταν αυτοκινητιστής - ιδιοκτήτης του με αρ. κυκλ. ΔΧ λεωφορείου υπεραστικού, ενταγμένου στο ΚΤΕΛ Ν. το οποίο είχε αγοράσει μαζί με την άδεια δημόσιας χρήσης πριν από το έτος 2003, με δάνειο ύψους 200.000 ευρώ που είχε λάβει από την τράπεζα και με εγγυήτριες την σύζυγό του και την θυγατέρα του οι οποίες προς εξασφάλιση των απαιτήσεων της ως άνω τράπεζας από το εν λόγω δάνειο συναίνεσαν στην εγγραφή προσημείωσης υποθήκης επί ενός ακινήτου της εκάστη. Το έτος 2003, κατά την υποχρεωτική μετατροπή των ΚΤΕΛ σε ανώνυμες εταιρίες και την πρόβλεψη χρηματοδότησης των ΚΤΕΛ από το Υπουργείο Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, μέσω του Προγράμματος Δημόσιων Επενδύσεων, που είχε σκοπό, ενόψει και των επικείμενων Ολυμπιακών Αγώνων την βελτίωση των συνθηκών μεταφοράς του επιβατικού κοινού, υποχρεώθηκε σε αντικατάσταση του ως άνω παλαιάς τεχνολογίας οχήματός του. Έτσι προέβη στην αγορά ενός καινούργιου λεωφορείου – σύγχρονης τεχνολογίας και δη με αρ. κυκλ. οχήματος δημόσιας χρήσης, αντί τιμήματος 200.000 ευρώ από το οποίο, ποσοστό 30%, ήτοι ποσό 60.000 ευρώ, καταβλήθηκε με επιδότηση από το Ελληνικό Δημόσιο, ενώ για το υπόλοιπο ποσό των 140.000 ευρώ έλαβε την 22.9.2003 δάνειο από την τράπεζα με ειδικό προνόμιο επί του οχήματος (βλ. με αρ. 003 σύμβαση σύστασης ενεχύρου επί απαιτήσεων που επικαλείται και προσκομίζει η θυγατέρα του αιτούντος κατά τη σημερινή συζήτηση της από 3.2012 αίτησής της περί υπαγωγής στις διατάξεις του Ν. 3869/2010). Κατά το χρόνο εκείνο λοιπόν ήταν υπόχρεος σε αποπληρωμή ενός δανείου προς την τράπεζα (για την αγορά του παλαιού οχήματος μετά της άδειας εκμετάλλευσής του) και ενός δανείου προς την τράπεζα (για την

αγορά του νέας τεχνολογίας λεωφορείου). Τον Ιανουάριο του 2006 αναζητώντας ευνοϊκότερους όρους και καλύτερο επιτόκιο για την αποπληρωμή του δανείου του προς την τράπεζα απευθύνθηκε στην πρώτη πιστώτρια και κατόπιν σχετικής ενημέρωσης αποφάσισε, προς αναχρηματοδότηση του δανείου του να προβεί στην πώληση του εν λόγω οχήματός του δημόσιας χρήσης με ταυτόχρονη μεταβίβαση και της άδειας δημόσιας χρήσης αυτού, προς τη θυγατέρα του η οποία για την αγορά αυτή, έλαβε επιχειρηματικό δάνειο από την πρώτη πιστώτρια ύψους 250.000 ευρώ, δυνάμει της με αρ. 2006 σύμβασης, στην οποία συνεβλήθησαν ως συνεγγυητές ο αιτών, η σύζυγός του , η έτερη θυγατέρα του και η του γιαγιά εκ μητρός της αγοράστριας, ενώ προς εξασφάλιση της πιστώτριας, ενεγράφησαν προσημειώσεις υποθήκης Β' σειράς, για ποσό 300.000 ευρώ σε ένα ακίνητο συνιδιοκτησίας των γονέων της και , κατά ποσοστό 50% εξαδιαιρέτου εκάστου για το οποίο θα γίνει ειδικότερη μνεία κατωτέρω και σε ένα ακίνητο και σε ένα ακίνητο ιδιοκτησίας της έτερης εγγυήτριας και συγκεκριμένα σε διαμέρισμα του ορόφου της επί της οδού στη πολυώροφης οικοδομής. Από το ως άνω δάνειο που έλαβε η , εξοφλήθηκε, το οφειλόμενο από τον αιτούντα προς την τράπεζα δάνειο, το οποίο ανέρχονταν στο ποσό των 156.839,27 ευρώ. Προέβησαν τότε ο μεν αιτών σε διακοπή της ως άνω επιχειρηματικής δραστηριότητάς του (στις 28.3.2006) η δε θυγατέρα του σε έναρξη της ίδιας επιχειρηματικής δραστηριότητας, την οποία διέκοψε τον Ιούνιο του 2010, οπότε και λόγω σημαντικής μείωσης των εισοδημάτων της από την δραστηριότητά της αυτή προέβη στην πώληση του λεωφορείου αντί του ικανοποιητικού κατά το χρόνο εκείνο τιμήματος των 230.000 ευρώ, από το οποίο εξόφλησε το δάνειο που είχε λάβει ο πατέρας της από την τράπεζα , που ανέρχονταν τότε στο ποσό των 102.027,75 ευρώ (βλ. από 5.10.2010 βεβαίωση εξόφλησης υπογεγραμμένη από αρμοδίους υπαλλήλους του καταστήματος της τράπεζας) καθώς και άλλες υποχρεώσεις που είχαν σωρευθεί από την εκμετάλλευση του λεωφορείου. Ο αιτών από τον Ιανουάριο του 2006 μέχρι και τον Ιούνιο του 2010, οπότε πωλήθηκε σε τρίτο το λεωφορείο της θυγατέρας του, εργάζονταν ως οδηγός

του λαμβάνοντας μηνιαίως μισθό, οι δε καθαρές μηνιαίες αποδοχές του α
ανέρχονταν κατά το έτος 2009 στο ποσό των 1.453,28 ευρώ (βλ. δήλωση
φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους 2010 με συνολικές καθαρές
ετήσιες αποδοχές από μισθωτές υπηρεσίες 17.439,41 ευρώ) ενώ
επιπρόσθετα κατά το ίδιο έτος είχε και εισοδήματα ύψους 3.311,23 ευρώ.
Κατά το έτος 2010, οπότε εργάσθηκε μέχρι και τον Ιούνιο ενώ ακολούθως
έμεινε άνεργος, επιδοτούμενος από 19.7.2010 ως 19.5.2011 από τον ΟΑΕΔ
με το ποσό των 545 ευρώ μηνιαίως, τα συνολικά ετήσια εισοδήματά του
μειώθηκαν στο ποσό των 13.392,54 ευρώ. Ακολούθως την 1.6.2011
προσελήφθη με σύμβαση ορισμένου χρόνου, ως οδηγός από την επιχείρηση
μεταφοράς επιβατών και
εργάσθηκε ως οδηγός λεωφορείου ενταγμένου στο ΚΤΕΛ Ν. μέχρι
την 31.8.2011 με μικτές μηνιαίες αποδοχές ύψους 1.121,82 ευρώ και
καθαρές 603,63 ευρώ. Από τον Αύγουστο του 2011 και εντεύθεν ήταν
άνεργος, ενώ στις 2.1.2012 υπέβαλε αίτηση συνταξιοδότησης, λόγω γήρατος
προς το ΙΚΑ, με τη με αρ. /2012 απόφαση του Διευθυντού του
Υποκαταστήματος , του απονεμήθηκε προσωρινά και μέχρι την
έκδοση οριστικής απόφασης, σύνταξη ύψους 438,16 ευρώ, ήδη δε λαμβάνει
οριστική σύνταξη ύψους 510 ευρώ. Η σύζυγός του δεν εργάζεται ούτε έχει
άλλα εισοδήματα, ενώ λόγω της οικονομικής ύφεσης, με την ψήφιση στις
7/11/2012 του μνημονιακού νόμου 4093/9-11-2012 (ΦΕΚ222/12-11-2012)
καταργήθηκαν ουσιαστικά τα θεσμικά μέτρα υπέρ των πολυτέκνων μεταξύ
των οποίων και η ισόβια σύνταξη της πολύτεκνης μητέρας, ύψους 210 ευρώ
την οποία ελάμβανε ανά τρίμηνο. Άλλη πηγή εισοδημάτων δεν προκύπτει να
έχει ο αιτών, ούτε οι μετέχουσες πιστώτριες ισχυρίζονται το αντίθετο, ενώ οι
προοπτικές βελτίωσης της οικονομικής του κατάστασης είναι αβέβαιες, λόγω
των δυσμενών οικονομικών συνθηκών που επικρατούν στη χώρα, οι οποίες
όχι μόνο δεν επιτρέπουν αύξηση των συντάξεων αλλά μάλλον απειλούν
περαιτέρω μείωση αυτών και ταυτόχρονη αύξηση των άμεσων και έμμεσων
φόρων. Προς ρύθμιση εισάγονται οι μη εξαιρούμενες, κατ' άρθρο 1§2 του ν.
3869/2010, οφειλές προς τις μετέχουσες πιστώτριες, που παρατίθενται, κατά
αίτία, πιστωτή κι επιμέρους κονδύλια, στη συνημμένη στην κρινόμενη αίτηση

κατάσταση, με τη μορφή και το ύψος που τις εισφέρει ο αιτών – οφειλέτης, καθόσον δεν προκύπτει να αμφισβητούνται, ενώ δεν συνιστά αμφισβήτηση, την οποία οφείλει να ελέγξει το Δικαστήριο, η τυχούσα εισφορά εκ μέρους των πιστωτριών και η συμπλήρωση των εισαγομένων προς ρύθμιση ποσών με τους δεδουλευμένους τόκους μέχρι και την παύση της τοκογονίας αυτών (έως την έκδοση οριστικής απόφασης οι απαιτήσεις των πιστωτών που είναι εξασφαλισμένες με ειδικό προνόμιο ή εμπράγματο δικαίωμα και την κοινοποίηση της ένδικης αίτησης οι λοιπές, κατ' άρθρο 6§3 του ν. 3869/2010), η οποία δεν ενδιαφέρει, ούτε και δύναται να ερευνηθεί στην προκείμενη φάση προσωρινής ρύθμισης (βλ. ΕιρηνΧαν 309/2011 και ΕιρηνΑθην 15/2011 ΤΝΠ Νόμος). Συγκεκριμένα: 1) προς την τραπεζική εταιρία με την επωνυμία « ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΑΕ» : α) η από τη με αρ.

.2006 σύμβαση επιχειρηματικού δανείου, ύψους και την από 2.6.2010 πρόσθετη πράξη αυτής (ρύθμιση αποπληρωμής με νέους όρους), ύψους 228.093, 49 ευρώ, στην οποία ενέχεται ως εγγυητής ενώ πρωτοφειλέτης είναι η θυγατέρα του Την τήρηση των
όρων της εν λόγω σύμβασης, για την οποία έγινε μνεία και ανωτέρω εγγυήθηκαν εκτός του αιτούντος η σύζυγός του , η έτερη
θυγατέρα του και του για
γιαγιά εκ μητρός της , ενώ προς εξασφάλιση της
πιστώτριας, ενεγράφη προσημείωση υποθήκης Β' σειράς, για ποσό 300.000 ευρώ σε ένα ακίνητο συνιδιοκτησίας του αιτούντος και της συζύγου του , κατά ποσοστό 50% εξαδιαιρέτου εκάστου, και συγκεκριμένα σε
διώροφη οικοδομή με υπόγειο που βρίσκεται στο και επί
της οδού και σε ένα ακίνητο ιδιοκτησίας της έτερης εγγυήτριας
και συγκεκριμένα σε διαμέρισμα του ορόφου της
επί της οδού στη πολυώροφης οικοδομής, εμβαδού μικτού 70,69 τμ β) η από τη με αρ. .2007 σύμβαση
στεγαστικού (βελτίωση κατοικίας – επισκευή) δανείου, ύψους 93.669,60 ευρώ, στην οποία ενέχεται ως συνοφειλέτης σε ολόκληρο με τη σύζυγό του , με εγγυητές τη θυγατέρα του
και τον υιό του
προς εξασφάλιση της οποίας ενεγράφη προσημείωση υποθήκης σειράς Β' στο ίδιο ως άνω ακίνητο συνιδιοκτησίας του αιτούντος και της συζύγου του , γ) η από τη με αρ. .2006 σύμβαση

στεγαστικού δανείου, ύψους 112.622,38 ευρώ, στην οποία ενέχεται ως εγγυητής, με πρωτοφειλέτη τον υιό του (ο οποίος έλαβε το δάνειο για αγορά πρώτης κατοικίας), για την εξασφάλιση της οποίας ενεγράφη προσημείωση υποθήκης σειράς Α', για ποσό 130.000 ευρώ, στην ως άνω πρώτη κατοικία ιδιοκτησίας του πρωτοφειλέτη – υιού του αιτούντος, δ) η από τη με αρ.

.2006 σύμβαση στεγαστικού (βελτίωση κατοικίας – επισκευή) δανείου, ύψους 112.951,08 ευρώ, στην οποία ενέχεται ως εγγυητής, με πρωτοφειλέτη τον υιό του , για την εξασφάλιση της οποίας ενεγράφη προσημείωση υποθήκης σειράς Β', για ποσό 130.000 ευρώ, στην ως ίδια άνω πρώτη κατοικία ιδιοκτησίας του πρωτοφειλέτη – υιού του αιτούντος, ε) η από τη με αρ.

σύμβαση στεγαστικού δανείου, ύψους 365,79 ευρώ στην οποία ενέχεται ως εγγυητής, στ) η από τη με αρ. σύμβαση στεγαστικού δανείου, ύψους 78,72 ευρώ στην οποία ενέχεται ως εγγυητής και στ) η από τη με αρ.

.2008 σύμβαση καταναλωτικού δανείου, ύψους 4.982,81 ευρώ, στην οποία ενέχεται ως πρωτοφειλέτης. Συνολικά δηλαδή οι οφειλές του προς την ως άνω πιστώτρια ανέρχονται στο ποσό των 551.763,87 ευρώ 2) προς την ανώνυμη τραπεζική εταιρία με την επωνυμία «Τράπεζα

» : α) η από τη με αρ. '2006 σύμβαση καταναλωτικού δανείου, ύψους 9.759,88 ευρώ και β) η από τη χρήση της με αρ.

/2003 πιστωτικής κάρτας, ύψους 1.662,94 ευρώ και συνολικά προς αυτή 11.422,82 ευρώ και 3) προς την τραπεζική εταιρία με την επωνυμία « ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΕ»: η από τη με αρ.

χρήση πιστωτικής κάρτας, ύψους 2.954,22 ευρώ. Οι απαιτήσεις της δεύτερης και της τρίτης των πιστωτριών δεν είναι εξοπλισμένες με εμπράγματα ασφάλειες. Συνολικά δηλαδή οι προς ρύθμιση εισαγόμενες οφειλές του ανέρχονται σε 566.140,91 ευρώ. Ήδη από το Νοέμβριο του 2011, οπότε άρχισε να καταβάλλει προσπάθειες επίτευξης εξωδικαστικού συμβιβασμού, με τη συνδρομή του αρμόδιου φορέα, ο αιτών, αντιμετώπιζε έλλειψη οικονομικής ρευστότητας και αδυναμία εξυπηρέτησης των ληξιπρόθεσμων δόσεων που είχε αναλάβει. Η ως άνω αδυναμία του αιτούντος να εξυπηρετήσει τις ληξιπρόθεσμες οφειλές του κατά το χρόνο

υποβολής της ένδικης αίτησης (28.6.2012) λόγω της συνεχιζόμενης οικονομικής ύφεσης (που επέφερε συνακόλουθα αύξηση των άμεσων και έμμεσων φόρων, αύξηση των δαπανών διαβίωσης κλπ) είχε καταστεί μόνιμη, καθόσον ο αιτών με βάση τα ως άνω εισοδήματά του, αδυνατούσε να εξοφλεί τα χρέη του και να διασφαλίζει ταυτόχρονα ένα στοιχειώδες επίπεδο διαβίωσης. Θα πρέπει μάλιστα να σημειωθεί ότι τόσο η σύζυγος του αιτούντος, όσο και οι δύο θυγατέρες του, και , συνοφειλέτιδες σε ολόκληρο στα άνω δάνεια προς την πρώτη μετέχουσα πιστώτρια υπέβαλαν αιτήσεις υπαγωγής τους στο Ν. 3869/2010, οι οποίες συζητήθηκαν κατά την αυτή με την παρούσα αίτηση δικάσιμο. Αποδείχθηκε περαιτέρω, αποτελούντος άλλωστε του σχετικού γεγονότος και περιεχόμενο της αίτησης αλλά και της από 24.7.2012 υπεύθυνης δήλωσής του, ότι ο αιτών δυνάμει του με αρ. .2009 συμβολαίου του συμβολαιογράφου

που μεταγράφηκε νόμιμα στα οικεία βιβλία του Υποθηκοφυλακείου , στον τόμο με α.α. , μεταβίβασε λόγω δωρεάς στη σύζυγό του, , την πλήρη κυριότητα ποσοστού $\frac{1}{2}$ εξαδιαιρέτου, ενός οικοπέδου, με αρ. , που βρίσκεται στο με αρ. ΟΤ του συνοικισμού του Δήμου , συνολικής έκτασης κατά νεώτερη καταμέτρηση 338,45 τμ, μετά της επ' αυτού διώροφης οικοδομής αποτελούμενης από α) υπόγειο χώρο – αποθήκη, εμβαδού 156,08 τμ, β) ισόγειο όροφο, ο οποίος περιλαμβάνει μια κατοικία εμβαδού 166,56 τμ και γ) από τον πρώτο πάνω από το ισόγειο όροφο, εμβαδού 94,07 τμ, ο οποίος είναι ημιτελής, ευρισκόμενος ακόμη και σήμερα, στο στάδιο της τοιχοποιίας. Του ακινήτου αυτού η δωρεοδόχος – σύζυγος του αιτούντος ήταν συγκυρία κατά το έτερο $\frac{1}{2}$ εξαδιαιρέτου, κατέστη δε μετά τη δωρεά του ιδανικού μεριδίου του συζύγου της αποκλειστική κυρία. Το οικόπεδο, είχε περιέλθει στον αιτούντα και στη σύζυγό του το έτος 1985, λόγω αγοράς και εν συνεχεία ο αιτών με δαπάνες του ανήγειρε τον υπόγειο και ισόγειο όροφο το έτος 1987 και στο έτος 1988 άρχισε την ανέγερση του πρώτου ορόφου, ο οποίος είναι μέχρι σήμερα ημιτελής. Το μεταβιβασθέν ακίνητο είναι ένα εκ των δύο ακινήτων επί του οποίου η πρώτη πιστώτρια έχει εγγράψει προσημείωση υποθήκης για ποσό 300.000 ευρώ και ακολούθως για ποσό 130.000 ευρώ προς εξασφάλιση των απαιτήσεών της, από τις ως άνω υπό στοιχ. α και β δανειακές συμβάσεις, στις οποίες ενέχονται ο αιτών και η σύζυγός του, ως

εγγυητές στην υπό στοιχ. α και ως συνοφειλέτες (πρωτοφειλέτες) στην υπό στοιχ. β. Επομένως, εφόσον η εν λόγω μεταβίβαση έλαβε χώρα από οφειλέτη σε οφειλέτιδα της πρώτης των πιστωτριών, δεν δύναται να θεωρηθεί καταδολιευτική, αφού ουδόλως ματαιώνεται η ικανοποίηση των απαιτήσεων της ενώ οι απαιτήσεις των λοιπών ανέγγυων πιστωτριών, ούτως ή άλλως δεν θα ικανοποιούνταν και στην περίπτωση που το μεταβιβασθέν ανήκε στον αιτούντα κατά το χρόνο συζήτησης της αίτησης, δεδομένου ότι είτε επί εκποίησής του είτε επί εξαίρεσης από την εκποίησή του (ως κύρια κατοικία) το τυχόν εισπραχθέν τίμημα ή οι καταβλητέες προς διάσωσή του δόσεις, δεν θα επαρκούσαν για την ικανοποίηση αυτών, μετά την ικανοποίηση των απαιτήσεων της πρώτης μετέχουσας πιστώτριας. Συνεπώς, παρά το γεγονός ότι η εν λόγω μεταβίβαση έλαβε χώρα εντός της τελευταίας τριετίας πριν από την υποβολή της ένδικης αίτησης, δεν προκύπτει κατά την κρίση του Δικαστηρίου δόλια περιέλευση του αιτούντος σε αδυναμία πληρωμών, απορριπτομένης κατόπιν τούτων, ως ουσιαστικά αβάσιμης της εκ του άρθρου 1 του Ν. 3869/2010 ένστασης που πρότειναν όλες οι μετέχουσες πιστώτριες. Τα εισοδήματα του αιτούντος εξακολουθούν, και κατά το χρόνο συζήτησης της αίτησης, να μην είναι επαρκή για την εξυπηρέτηση των ληξιπρόθεσμων οφειλών του και θα πρέπει να χωρήσει δικαστική ρύθμιση αυτών, με μηνιαίες καταβολές, απευθείας στις μετέχουσες πιστώτριες, οι οποίες θα ικανοποιηθούν από τα εισοδήματα του επί τετραετία, βάσει μηνιαίων δόσεων, και εντός του πρώτου τριμήνου εκάστου μηνός, αρχής γενομένης από την πρώτη μέρα του επομένου της κοινοποίησης προς αυτόν της παρούσας μηνός. Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων εισοδημάτων του αιτούντος (510 ευρώ), της αδυναμίας συνεισφοράς της στερούμενης εισοδημάτων συζύγου του και σταθμίζοντας αυτά με τις απολύτως βασικές βιοτικές ανάγκες του, στην ικανοποίηση των οποίων θα πρέπει να περιορισθεί, υπολογιζομένων στο ποσό των 400 ευρώ μηνιαίως, κάθε μηνιαία καταβολή πρέπει να καθορισθεί στο συνολικό ποσό των εκατόν δέκα (110) ευρώ διανεμόμενο συμμετρως μεταξύ των μετεχουσών πιστωτριών, κατά την αναλογία των απαιτήσεών τους στο συνολικό χρέος, κατά τα εξής καταβλητέα ποσά μηνιαίως και συνολικά κατά την τετραετία σε καθεμία: 1) στην πρώτη,

« ΑΕ», δικαιούμενη ποσοστό [551.763,87: 566.140,91 =] 97,47%, ήτοι ποσό (110 χ 97,47%=) 107,217 ευρώ θα καταβληθεί συνολικά ποσό (107,217 χ 48=) 5.146,416 ευρώ, υπολειπόμενου χρέους (551.763,87 – 5.146,416=) 546.617,454 ευρώ, 2) στη δεύτερη «Τράπεζα», δικαιούμενη ποσοστό [11.422,82: 566.140,91 =] 2,01 %, ήτοι ποσό 2,211 ευρώ, θα καταβληθεί συνολικά (48 χ 2,211=) 106,128 ευρώ, υπολειπόμενου χρέους (11.422,82 – 106,128=) 11.316,692 ευρώ και 3) στην τρίτη « ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΕ» δικαιούμενη ποσοστό [2.954,22: 566.140,91=] 0,52%, ήτοι ποσό (110 χ 0,52%=) 0,572 ευρώ, θα καταβληθεί συνολικά ποσό (0,572 χ 48=) 27,456 ευρώ, υπολειπόμενου χρέους ποσού (2.954,22 – 27,456=) 2.926,764 ευρώ. Με την κατά τα ως άνω ρύθμιση δια μηνιαίων καταβολών (συνολικού ποσού 110 χ 48 =) 5.280 ευρώ, δεν επέρχεται παρά μερική εξόφληση και συγκεκριμένα εναπομένει υπόλοιπο χρεών (566.140,91 – 5.280 =) 560.860,91 ευρώ, πλην όμως όπως αποδείχθηκε, ο αιτών δεν διαθέτει περιουσιακά στοιχεία από τη ρευστοποίηση των οποίων θα μπορούσαν να ικανοποιηθούν οι πιστώτριες κατ' άρθρο 9 του ν. 3869/2010. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η αίτηση και να ρυθμιστούν οι οφειλές του αιτούντος ώστε να επέλθει η απαλλαγή του κατά νόμο, κατά τα οριζόμενα στο διατακτικό. Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται σύμφωνα με το άρθρο 8§6 του ν. 3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ με παρόντες τους διαδίκους.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση.

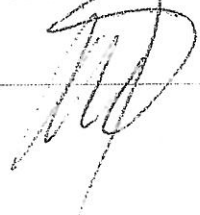
ΡΥΘΜΙΖΕΙ τις οφειλές του αιτούντος με μηνιαίες καταβολές, προς τις μετέχουσες πιστώτριές του επί μια τετραετία, κατά τα διαλαμβανόμενα, ως προς την έναρξη και το ποσό καταβολής προς κάθε πιστώτρια, στο σκεπτικό της παρούσας, ώστε να επέλθει η κατά νόμο απαλλαγή του.

ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίσθηκε στη Δράμα, και δημοσιεύθηκε, καθαρογραμμένη σε πρωτότυπο από την Ειρηνοδίκη, στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου και σε έκτακτη δημόσια συνεδρίασή του, στις 3 Ιουλίου 2013, παρουσία της Γραμματέως, Αλεξάνδρας Φιλιππίδου, λόγω απουσίας

της Γραμματέως της έδρας σε κανονική άδεια, ενώ απουσίαζαν ο αιτών, οι πιστώτριες που μετείχαν στη δίκη και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

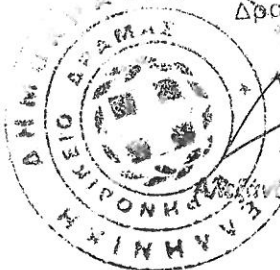

(για τη γραμματέα της έδρας)
τελούμε σε κανονική άδεια

Αλέξανδρος Φίλιππος

2013 Δ. Δ. 101.001

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ ΤΟΥ
ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ για τη νομιμή
σημάνση και κατά σειρά παραγ-
γωγίας έκδοσή της.
Δράμα 19 Ιουλίου 2013
Η Γραμματέας

Αλέξανδρος Φίλιππος

